

פרשת צו – שבת הגדול

צו-שבת הגדול-ערב פסח

צו יב' בו, שבת הגדול יוצרות לשבת הגדול. מפטירין (מלאכי ג') "וערבה". פוסקין לומר "ברכי נפשי": מוצש"ק אין אומרים "ויהי נעם" ו"אתה קדוש". יום ב' יד' בו ערב פסח, מיד לאחר תפילת ערבית בודקין חמץ לאור נר שעה יחידי בכל מקום שאפשר למצוא שם חמץ. קודם הבדיקה מברכים "על ביעור חמץ", אין לדבר בין ברכה לבדיקה. לוח א"י, הרב טוקצ'ינסקי.

המלכות שבסטראוטיפים

יש בי רתיעה מסטראוטיפים, מהדבקת תוויות. לכן אומר: כנגד ארבה בניס שיש בכל בן, ארבעה קולות שיש בכל אישיות – דיברה תורה. בכל בן יש את החכם שבו, הרשע, הטיפש, ושאינו יודע לשאול. צירוף מיוחד של קולות ומרכיבים מונח ביסוד כל אחד מאיתנו. ויש, כך אני מאמין, בכח המעשה החינוכי לשנות את המאזן הפנימי שביניהם. יריב בן-אהרון, מתוך הגדת "הלילה הזה" בעריכת נעם ומישאל ציון.

פרשת צו - שבת הגדול

שעור פרשת שבוע: הרב דוד

י מ י ה ח ו ל		ש ב ת	
5.45	זמן תפילין /טלית	18.36	הדלקת נרות
9.38	סוף זמן ק"ש	18.45	מנחה א' 14.00 ב' 18.45
19.01←18.57	שקיעה		ערבית ודרשת הרב לשבת הגדול
13.15	מנחה א' (בחד"א)	6.45	שחרית א'
		8.30	שחרית ב'
18.45	מנחה וערבית ושיעור	11.30	קידוש
19.18	צאת הכוכבים	17.10, 13.30	מנחה
20.10	ערבית	18.00	שיעור הרב
		17.30	לימוד "בראשית"
7.30	שחרית ב': יום ד,ה,ו	19.32	צאת השבת
7.45	יום א,ב		

אחות תורנית – הילרי יום-טוב.

שבת
 שלום

בין חמץ וזבח

המצוה המאפיינת ביותר את חג הפסח היא מצות אכילת מצה ואיסור אכילה ובל יראה ובל ימצא בחמץ. דרשות רבות נאמרו על משמעות המצה, והפעם אני מעוניין לעיין בנושא זה בפשט בעקבות רעיון של הרב יואל בן נון. האם ברמה של הפשט ניתן למצוא משמעות לאיסור חמץ ולמצוות אכילת מצה? על מנת לענות על שאלה זו, יש לשאול שאלה קודמת: האם עניין חמץ ומצה מופיע גם בהקשרים אחרים בתורה? התשובה לשאלה זו היא חיובית; אכן עניין זה מופיע בתורה בעוד חמש פרשיות. כל הפרשיות הללו קשורים לעבודת הקרבנות במקדש.

קרבן מנחה – ללא חמץ

כָּל הַמִּנְחָה אֲשֶׁר תִּקְרִיבוּ לַיהוָה לֹא תַעֲשֶׂה חֻמֶּץ כִּי כָל שְׂאֵר וְכָל דְּבַשׁ לֹא תִקְטִירוּ מִמֶּנּוּ אֲשֶׁה לַיהוָה (ויקרא פרק ב, יא)

קרבן מילואים (וגם מנחת חינוך) – ללא חמץ

וְזֶה הַדָּבָר אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה לָהֶם לְקַדֵּשׁ אֹתָם לְכַהֵן לִי לֶקַח פֶּר אֶחָד בֶּן בֶּקָר וְאֵילִם שְׁנַיִם תְּמִימִם. וְלָחֶם מִצֹּת וְחֹלֶת מִצֹּת בְּלוּלֹת בְּשֶׁמֶן וּרְקִיקֵי מִצֹּת מְשָׁחִים בְּשֶׁמֶן סֹלֶת חֲטִיִּם תַּעֲשֶׂה אֹתָם. וְנָתַתְּ אוֹתָם עַל סֵל אֶחָד וְהִקְרַבְתָּ אֹתָם בַּסֵּל וְאֶת הַפֶּר וְאֶת שְׁנֵי הָאֵילִם (שמות פרק כט, א - ג).

קרבן נזיר – ללא חמץ

וְזֹאת תֹרַת הַנְּזִיר בַּיּוֹם מְלֵאת יָמָיו נִזְרוּ וְבִיָּא אֹתוֹ אֶל פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד. וְהִקְרִיב אֶת קִרְבָּנוּ לַיהוָה כֶּבֶשׂ בֶּן שָׁנָתוֹ תְּמִיִם אֶחָד לְעֹלָה וְכִבְשֶׂה אַחַת בֵּת שָׁנָתָה תְּמִימָה לְחֻטָּאת וְאֵיל אֶחָד תְּמִיִם לְשִׁלְמִים. וְסֵל מִצֹּת סֹלֶת חֹלֶת בְּלוּלֹת בְּשֶׁמֶן וּרְקִיקֵי מִצֹּת מְשָׁחִים בְּשֶׁמֶן וּמִנְחָתָם וְנִסְכֵיהֶם (במדבר ו, יג – טז).

חג השבועות - חמץ

וּסְפַרְתֶּם לָכֶם מִמִּחְרַת הַשָּׁבֹת מִיּוֹם הַבִּיאָכֶם אֶת עֹמֶר הַתְּנוּפָה שֶׁבַע שָׁבֹתוֹת תְּמִימֹת תִּהְיֶינָה. עַד מִמִּחְרַת הַשָּׁבֹת הַשְּׁבִיעִת תִּסְפְּרוּ חֲמִשִּׁים יוֹם וְהִקְרַבְתֶּם מִנְחָה חֲדָשָׁה לַיהוָה. מִמּוֹשְׁבֵיכֶם תִּבְיָאוּ לָחֶם תְּנוּפָה שְׁתֵּי שָׁנִי עֶשְׂרִים סֹלֶת תִּהְיֶינָה חֻמֶּץ וְתִאֲפִינָה בְּכוֹרִים לַיהוָה (ויקרא פרק כג, טו – יז).

קרבן תודה – חמץ ומצה

וְזֹאת תֹרַת זֶבַח הַשְּׁלָמִים אֲשֶׁר יִקְרִיב לַיהוָה. אִם עַל תּוֹדָה יִקְרִיבֶנּוּ וְהִקְרִיב עַל זֶבַח הַתּוֹדָה חֹלֹת מִצֹּת בְּלוּלֹת בְּשֶׁמֶן וּרְקִיקֵי מִצֹּת מְשָׁחִים בְּשֶׁמֶן וְסֹלֶת מִרְבֵּבֹת חֹלֶת בְּלוּלֹת בְּשֶׁמֶן. עַל חֹלֶת לָחֶם חֻמֶּץ יִקְרִיב קִרְבָּנוֹ עַל זֶבַח תּוֹדָת שְׁלָמָיו (ויקרא פרק ז, יא – יג).

ראיה רחבה זו יכולה לתת לנו מענה על משמעות המצה והחמץ. מבחינה טכנית המצה והחמץ עשויים מאותם מרכיבים: קמח ומים, אלא שהמצה היא הבצק בתחילת התהליך לפני שניתנה לו שהות לטפוח, ואילו החמץ הוא סופו של התהליך לאחר הטפיחה. הבדל זה בא לידי ביטוי גם בצורה בה מילים אלו נכתבים: במילים 'חמץ' ו'מצה' יש שתי אותיות משותפות מס וצדי, השונה ביניהם הוא שבמצה האות ה' ובחמץ האות ח'. כדי שה' תהפוך לח' היא צריכה רק לטפוח במעט. לראיה הטכנית הזו יש גם משמעות רוחנית. אם נשווה את פסח לשבועות נראה שבעצם מדובר בשני חגים, שיוצרים מהלך אחד, שמתחיל בפסח ובאמצעות ספירת העומר מביאנו עד חג השבועות. הפסח מבטא את תחילת התהליך כמו המצה, והשלמתו מתרחשת רק בחג השבועות.

ניתן לומר שהמצה מבטאת תהליך הנמצא בראשיתו. המצה מבטאת ענווה וחסרון. לכן המצה מתאימה וראויה לקרבן העני שהיא מנחה באשר היא מבטאת את מצבו, אבל בצורה אף יותר רחבה את עמידתו של האדם מול מזבח ה' שבו אין ולא יכול להיות חמץ. לא בכדי בחמץ מופיע יחד עם השאור והדבש שגם הם אסורים להעלאה למזבח כיון שהם מבטאים גאווה ומלאות. לפיכך ברור, שגם בקרבן המילואים ומנחת

החינוך בהם הכהן מתחיל את עבודתו בפעם הראשונה, יש להביא קרבן שמבטא את תחילת הדרך ואת קטנות הכהן העומד ומשמש לפני ה'.

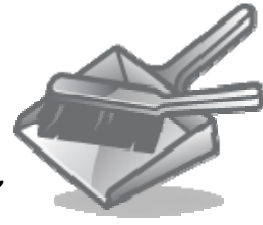
אם כך זה גם הרעיון באיסור חמץ בפסח. בפסח אנו מצויים רק בתחילתו של תהליך; וכפי שכתב יפה רש"י הירש שבמקום שכל העמים הפסיקו לספור (ביום בו קיבלו את עצמאותם) אנו רק מתחילים לספור – לקראת מתן התורה. הפסח הוא ראשיתו של מסע אל החופש מעבדות מצרים וקבלת עול מלכות שמים במעמד הר סיני. החופש הפיזי עלול להביא את האדם לגאווה כאשר יחשוב שכבר הגיע אל התכלית, ובאה ספירת העומר לקבוע שהתהליך יגיע לשיאו רק בחג השבועות בו הוא יקבל את התורה. רק אז יוכל כביכול לאכול לחם.

לפי זה מעניין להתבונן על קרבן הנזיר כאשר הוא מסיים את נזירותו. לכאורה הנזיר מצוי בסופו של תהליך הנזירות ואם כך מדוע יש בקרבנו מצה? מכאן יש להביא ראיה גדולה לשיטת הפרשנים הרואה בנזירות מעשה שאינו רצוי מלכתחילה, אלא רק כתהליך תיקון לנטייה מוגזמת אחר החומר. לפרשנות זו, היין והחומר אינם רעים כשלעצמם אלא רק כאשר מפריזים בשמוש בהם. במצב שכזה באה הנזירות כתהליך תיקון והליכה לקצה האחר של סגפנות מסויימת בעיקר מיין, על מנת שלאחר מכן יוכל האדם לחזור לאיזון הנכון בחיים. לפי פירוש זה, ברור שסיום הנזירות מבטא בעצם התחלה של דרך חדשה בחיים ולכן ראוי להביא אז מצה ולא חמץ.

העניין השונה מכולם זה קרבן התודה. בתודה יש גם חמץ וגם מצה. מה משמעות הדבר? קרבן תודה בא כהודאה לה' על הצלה או נס שנעשה לאדם. כאשר הקריב האדם את קרבן התודה, הוא הודה לה' בסעודת קרבן שהיה עושה לבני משפחתו. אנו מוצאים במקורות תאורים של תהלוכות שנעשו בירושלים של שמחה וצהלה עם הקרבן. בדרך כלל בסעודה זו היה המקריב מספר את שאירע לו וכיצד הגיע עד להצלה. מבחינה זו קרבן התודה דומה לפסח ושבועות גם יחד. ולכן ראוי שיהיה בו גם חמץ וגם מצה. למעשה גם ההגדה של פסח בנויה על תאור תהליכי של 'מתחיל בגנות ומסיים בשבח'. אבל חשוב לציין, שהמרכיב המרכזי של ההגדה בנוי על מקרא הביכורים:

וְהָיָה כִּי תָבֹא אֶל הָאָרֶץ אֲשֶׁר ה' אֱ-לֹהֶיךָ נָתַן לְךָ נַחֲלָה וּירְשָׁתָהּ וּשְׁבַתָּ בָּהּ. וְלָקַחְתָּ מֵרֵאשִׁית כָּל פְּרֵי הָאֲדָמָה אֲשֶׁר תִּבְרֵא מֵאֲרֶצְךָ אֲשֶׁר ה' אֱ-לֹהֶיךָ נָתַן לְךָ וְשָׂמְתָּ בַטֶּנָא וְהִלַּכְתָּ אֶל הַמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר ה' אֱ-לֹהֶיךָ לְשָׂכֵן שְׁמוֹ שָׁם. וּבָאתָ אֶל הַכֹּהֵן אֲשֶׁר יִהְיֶה בַיָּמִים הֵהָם וְאָמַרְתָּ אֵלָיו הַגְדַּתִּי הַיּוֹם לַה' אֱ-לֹהֶיךָ כִּי בָאתִי אֶל הָאָרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁבַּע ה' לְאַבְרָהָם לֵאמֹר לְתַתְּ לָנוּ. וְלָקַח הַכֹּהֵן הַטֶּנָא מִיָּדְךָ וְהִנִּיחוֹ לִפְנֵי מִזְבֵּחַ ה' אֱ-לֹהֶיךָ. וְעָנִיתָ וְאָמַרְתָּ לִפְנֵי ה' אֱ-לֹהֶיךָ אֲרָמִי אֲבִי וַיֵּרֶד מִצְרָיִם וַיִּגֵּר שָׁם בְּמִתִּי מֵעַט וַיְהִי שָׁם לְגוֹי גָדוֹל עָצוּם וָרֶב. וַיִּרְעוּ אֹתָנוּ הַמִּצְרַיִם וַיַּעֲנוּנוּ וַיִּתְּנוּ עָלֵינוּ עֲבֹדָה קָשָׁה. וַנִּצְעַק אֶל ה' אֱ-לֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ וַיִּשְׁמַע ה' אֶת קִלְנוּ וַיִּרְא אֶת עַנְיָנוּ וְאֶת עֲמַלְנוּ וְאֶת לַחֲצָנוּ. וַיּוֹצֵאנוּ ה' מִמִּצְרַיִם בְּיַד חֲזָקָה וּבְזֶרַע נְטוּיָה וּבְמַרְאָ גָדֹל וּבְאֹתוֹת וּבְמִפְתָּיִם. וַיּוֹצֵאנוּ אֶל הַמָּקוֹם הַזֶּה וַיִּתֵּן לָנוּ אֶת הָאָרֶץ הַזֹּאת אֲרֶץ זָבַת חֶלֶב וּדְבָשׁ. וְעַתָּה הִנֵּה הֵבֵאתִי אֶת רֵאשִׁית פְּרֵי הָאֲדָמָה אֲשֶׁר נָתַתָּה לִּי ה' וְהִנְחִיתוּ לִפְנֵי ה' אֱ-לֹהֶיךָ וְהִשְׁתַּחֲוִיתָ לִפְנֵי ה' אֱ-לֹהֶיךָ. וְשָׂמְתָּ בְכָל הַטוֹב אֲשֶׁר נָתַן לְךָ ה' אֱ-לֹהֶיךָ וּלְבִיתְךָ אֲתָה וְהִלּוֹי וְהִגֵּר אֲשֶׁר בְּקִרְבְּךָ (דברים פרק כו, א –יא).

המילים 'ה' א-להיך' מופיעים עשר פעמים בפרשיה זו. אין ספק שזה מבטא שלמות. מקריב הביכורים מצווה לספר על הראשית, שבה היה חסר ועל הטוב שיש לו עתה. כאן בסופו של התהליך ניתן להביא שאור ודבש וגם חמץ, כי האדם זוכר תמיד את ראשיתו והתחלתו והוא לא יבוא לידי גאווה. מבחינה זו ניתן לומר שדוקא החמץ הוא האידאל ולא המצה. המצה הכרחית על מנת להחזיר את האדם והעם אל מידת הענווה והראשית, אבל היא אינה באה לבטל שאיפה לגדלות.

לה היה השבוע צרכי פסח – בין הניקיונות לפסחיים

ביום ראשון נערך המבצע השנתי של "שיפוץ-קבוץ". במסגרת המבצע התפזרו מבוגרים וילדים (מעטים יחסית) ברחבי הקבוץ, ואספו מכל (הלכלוך) הבא ליד. פירוט נוסף- בהמשך העלון.

בין המשפרים את פני הקיבוץ ראוי למנות גם את ילדי המפ"ל החביבים שהשבוע הפליאו לצבוע מספר מיגוניות בקיבוץ: ליד הכלבו, ליד עמדת הדואר, ליד בית-הכנסת ועוד. אתם מוזמנים להכנס למיגוניות ולהתרשם מן הציורים היפים!

לכבוד חג הפסח ו / או לכבוד הקיץ המתקרב, ובמסגרת הניקיונות לחג הפסח, "נוקתה" עזרת הנשים בבית הכנסת מהמזגנים הישנים, וחדשים, גדולים ונקוה גם טובים יותר – הוכנסו במקומם.

לפעמים צריך להיות במקום הנכון ובזמן הנכון, ורצוי עם מצלמה. **ביום ג' נחת במנחת סעד מסוק אזרחי של חברת כים-ניר**, החברה לה מטוסי הריסוס המרססים תדיר את שדותינו. התברר, כי המסוק הביא עימו קצין בכיר ממדינה זרה (שמה של המדינה שמור במערכת), לסיור אל מול רצועת עזה. צוות הקרקע של החברה הבטיח, כנראה, למישהו מקבוץ מגן, טיסה קצרה באיזור, עד שהאורח יחזור. במקרה, או שלא, במקום התעכבו אורי יערי ואיתן, שהעזו לשאול אם אפשר להצטרף, וזכו בטיסה קצרה בשמי האיזור ומעל אגורה הקדוש של קהילת סעד, כשהמצלמות נותרו בבית... כן, הטיס זכר את "אפל" (איציק אפלבוים ז"ל), ולא ידע שהוא נפטר. עלות הטיסה: 2 שקיות מלאות בגזר כתום מהסרט שהולך לסילו...

ביום חמישי נערכה אזכרה וגילוי מצבה לחברתנו גיתית כהן ז"ל. מוסף לזכרה של גיתית ז"ל מצורף לעלון השבת.

תוכנית ניסן – מדווחים יעל ויואב פרנקל:

לפני שבוע וחצי הגיעו לקיבוצנו הקט 12 נערים ונערות. חלקם מדרום אפריקה וחלקם מאוסטרליה הרחוקה. מיד עם הגעתה לקיבוץ, החלה החבורה הנלהבת לעבוד במגוון עבודות שונות ברחבי הקיבוץ וחלשה על רבים מבין ענפי הקיבוץ ובהן- נוי, גני ילדים, ענף המזון, רפת, ועדת תרבות ורבים ואחרים. כפי שצופה, עבודתם הנפלאה של החבורה גררה אחריה תשומת לב רבה ושאלות רבות החלו להגיע. לכן בעזרת דחיפה "קלה" של מערכת "עלים" החלטנו לספר לכם מעט אודות הקבוצה שחור על גבי דפי "עלים" הפזורים ברחבי הקיבוץ. תוכנית ניסן מהווה חלק קטן מתוך פעילות רחבת היקף אשר עוברים חניכיה. תנועת "בני-עקיבא" העולמית מביאה מדי שנה עשרות נערים ונערות לארץ ישראל. קבוצתנו נמצאת בתוכנית "הכשרות" המתפרשת על שנה שלמה בארץ, בה הם לומדים במדרשות וישיבות שונות. במהלך חודש ניסן, כשכל שאר הלומדים במוסדות אלו יוצאים לחופשת "בין הזמנים", נשלחים החניכים לקיבוצים שונים ומצטרפים לעבודות הקיבוץ על מנת לחוש, אפילו במעט, את חיי הקיבוץ. תוך תקופתם בקיבוץ זוכים החניכים להצטרף למנייננו בבית הכנסת, להעביר שיעורים בבית-מדרשנו ולהתארח אצל משפחות הקיבוץ ולבסוף אף עורכים סדר עצמאי בתוך הקיבוץ. בהזדמנות זו, נודה לכל המשפחות והאנשים אשר אירחו מארחים ויארחו את חניכי התוכנית ולכל העוזרים והתומכים למיניהם. תודה שאתם עוזרים לנו להעביר לחבורה הזו תקופה משמעותית באמת. המתעניינים מוזמנים לפנות אלינו בכל עת.

בשבוע הבא, חול-המועד פסח, לא יצא עלון. נשוב ונתראה בע"ה בשבת פרשת שמיני.

חל כשר ואלה לכל בית סעד!

"המתנדפים הצט, ברכו ה'... (שופטים ה' ט')

מבצע "שיפוץ קיבוץ" כבר הפך למסורת. למרות מיעוט המשתתפים, אלו שבאו עבדו בחריצות ואף עמדו במשימה בכבוד. הבקבוקים נאספו ומוינו, משק ילדים התנקה והתקשט, הספסלים והפחים ספגו צבע טרי והאשפה נאספה לאורך הכבישים.

תודה לכל המתנדבים (אמהות, ילדים וותיקים בעיקר) שהגיעו, טרחו ועבדו. תודה לרחלי לנדאו ולדוד פולק שריכזו את קבוצתם ביד רמה (אין ספק שהתוצאות נראות בשטח).

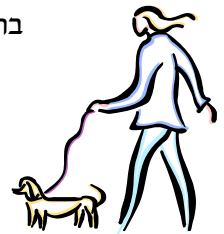
חבל שדווקא אלו שכוחם במותנם ורואים באיכות הסביבה "רעיון משימתי" לא מצאו לנכון להצטרף ולשמש דוגמא לאחרים. אולי בטעות הגו את הפסוק "המתנדפים בעם ברחו ה'".

ושוב תודה רבה לכל אלה שלקחו חלק במבצע חשוב זה.

1. תרבות.

חדשות משק הילדים

בשיפוץ קיבוץ, התגייסו לשמחתנו משפחות וילדים במרץ רב: ניקו את הכלובים מחמץ, כיסחו, גירפו, הוציאו עשבים והכינו קישוטים לכלובים. עבדו מתוך שמחה ואחריות ומגיעה להם תודה גדולה! בהמשך השבוע גמרו ילדים חרוצים נוספים עם שירה ורוני להכין את המקום לחג. על כן אנו מאד מבקשים לשמור על החמץ שלכם אתכם!!! שלא יישאר חמץ בשטח - באחריותכם המבקרים!

המשק יהיה פתוח בשבתות וחגים מהשעה 9.00 ועד צאת השבת/חג. הקפידו בבקשה לסגור את השערים כל הזמן! כי שוב נכנסו לצערנו כלבים ו... בואו בשמחה ותיהנו! בברכת חג אביב שמח ופורח!

רחלי לנדאו.

מזל טוב!

ללאה ואבי הלפרין
ולכל המשפחה
ברכת מזל-טוב לבבית
להולדת הנכדה
בת להדר ואסף

לדליה ועמוס כוכבי
מזל טוב מקרב לב
להולדת הנין
בן לרבקה וארי רנרט
נכד לאמיצה ואלי כוכבי

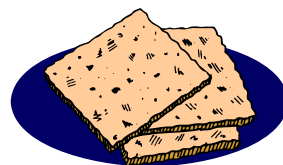

למיכאל המל
ולכל המשפחה
מזל טוב מקרב לב
לנישואי הנכדה חרות עב"ל כפיר

לאסתר רון
ולכל המשפחה
מזל טוב מקרב לב
להולדת הנינה
בת לאביב וליטל
נכדה לחנני ושולי

איך חוגגים את ליל הסדר בקיבוץ השכן?

שוחחתי עם שמוליק שנער, חבר קיבוץ כפר-עזה, על-מנת לשמוע ממנו על חוויית ליל הסדר בקיבוץ. שמוליק עוסק בניהול כלכלי, וגם מרכז קבוצות לימוד של מקורות היהדות מטעם בית-המדרש של האוניברסיטה העברית, והתרבות היהודית קרובה מאד לליבו.

שמוליק, איך חוגגים בכפר-עזה את ליל-הסדר?

אספר לך מה היה בעבר. היתה התכנסות של כל הקיבוץ עם הרבה אורחים. אני זוכר את הערב הזה כערב מיוחד מאד ומגבש. עוד לפני ההתכנסות בחדר-האוכל, היינו עושים טקס קציר העומר. היינו יוצאים לפנות ערב של ליל-הסדר לשדה, הגברים קצרו בחרמש (חרמש שהיו קוצרים איתו עשב לרפת), והבנות מלקטות ורוקדות. הטקס הזה התפתח מתוך טקס שהיה ברמת-יוחנן, מתיתיהו שלם הוא שכתב את המנגינות. טקס קציר העומר התקיים בערך עד אמצע שנות ה-70.

לאחר קציר העומר הינו חוזרים לחדר-האוכל לליל-הסדר. בראש ובראשונה היינו מקיימים את המצווה לספר ביציאת-מצרים. לצד זה היינו מציינים את חג האביב, ומכבדים את העובדה שאנחנו חקלאים. היינו מדגישים גם את המשמעויות של חג החירות, הקשורות בתקומת עם ישראל בארצו. הסדר היה מלווה בשירים רבים, חברים רבים שרו סולו. עד אמצע שנות ה-60 עוד היתה שירה בציבור לאחר הסדר, שנמשכה עד השעות הקטנות של הלילה. היה אב סדר (שאחת לכמה שנים התחלף), ומראש חילקו תפקידים מי יקרא כל קטע. עם השנים ליל-הסדר קיבל מעמד של ריטואל, עם מנגינות קבועות שכולם מכירים, עם מסורות קבועות וקוראים קבועים לקטעים מסוימים. אגב, אשתי היא שהפיקה את הערב הזה במשך 30 שנה...

מהם ההבדלים בין ההגדה המסורתית להגדה הקיבוצית?

ההגדה הקיבוצית התפתחה במשך השנים, והחלה להתגבש בשנות ה-20. יהודה שרת, חבר קיבוץ יגור, ייסד את ההגדה שהתקבלה בקיבוצים רבים. בתוך ההגדה המסורתית היו חלקים רבים הלקוחים מן ההגדה המסורתית, ובנוסף- הרבה קטעים מן התנ"ך המספרים את סיפור קורותינו של עם-ישראל במצרים. בהגדה הזו ישנו מקום כבוד למשה המוזכר ברבים מהקטעים. ההגדה מדגישה את סיפור יציאת מצרים בהבטים הלאומיים שלו, ופחות בהיבטים הדתיים. מלבד "עבדים היינו" ו"מה נשתנה" נשזרו שירים רבים נוספים לתוך ההגדה, כמו למשל "ומשה הכה בסלע", "קומו תועי מדבר" של ביאליק, לכה דודי ועוד...

האם הסדר המרכזי עדיין מתקיים בכפר-עזה?

לפני 4 שנים הפסיקו הועדות לארגן את הסדר, אבל בשלוש השנים האחרונות עוד היו התארגנויות עצמאיות של חברים שניסו לארגן סדר. השנה זו השנה הראשונה שאין סדר מרכזי.

תודה שמואל וחג-שמח!

בהזדמנות זו נזכיר כי גם בסעד קיים בית-מדרש אותו מרכז שמואל. הלומדים נפגשים בימי רביעי

ב -20:00 בערב. המנחים הם כנרת סמואל-פולק (סעד) ונתי בוכניק (באר-שבע). מוזמנים לבוא ולנסות!

רא"נה: אפרת.

נר זכרון: טז' בניסן – יום השנה לפטירתו של בנו נתן עברון ז"ל (תשל"ח)

כב' בניסן – יום השנה לפטירתה של חברתנו שרה המל ז"ל (תשס"ט)

כד' בניסן – יום השנה לפטירתו של חברנו יוסף (פיקו) גינזברג ז"ל (תשס"ג)

ס'אלא יוס הליכרן

זו לנו השנה השנייה שאיננו עורכים יום עיון לזכר בנו נתן ז"ל ואני שואלת את עצמי האם בכך תם עידן של זיכרון או אולי הזיכרון מקבל משמעות אחרת, מתכנס לתוך הבית והמשפחה ומאפשר לנו להזכיר בדרך אחרת את נתן שלנו - הבן, האח והדוד שהדורות הצעירים אף לא זכו להכיר.

חייו של אדם מורכבים מפסיפס של תווי אופי, אירועים, התרחשויות, מפגשים, אמירות, התעניינויות וכו'. בשלושים השנים בהם ערכנו ימי עיון התמקדנו בהתעניינויות המרכזיות של נתן שלנו, בכתבי הקודש, בטבע ובשפה העברית. לא יכולנו באירועים הציבוריים הללו להתייחס ל"פכים הקטנים", אותם אשתדל למנות, אף כי לא אוכל למנות את כולם.

הקשר של נתן לאחיו ואחיותיו מאז שהיה ממש קטן כשאשר נולד, והלאה במהלך החיים שלו כאשר שבו והתווספו לביתנו ילד אחר ילד, היה קשר של אח בכור למופת, ללא קנאה, מאד אחראי, ועם אופי מנהיגותי שקט מאד וברור. הוא ידע לפשר כשצריך, להרגיע במקום הנכון וגם ליזום הקנטות קטנות וכל מיני טריקים בעיקר לכיוון האחים הקטנים יותר מחד, ולהיות מאד מגונן מאידך. וההומור המשפחתי הידוע התחיל ממנו, "צחוקים" היו תמיד בביתנו, אבל נשמרה תמיד שפה נקיה והוא נזהר והזהיר את כולנו מלשון הרע.

והיו הקשרים עם החברים, מהפעוטון, מהגן, מבית הספר היסודי ואחר כך התיכון והצבא. כבר בגן הילדים, בטיולים הקבועים אליהם יצאו הילדים עם הדסה הגננת, כולם ידעו שצמח הנקרה בדרכם, הוא לא סתם צמח או פרח, יש לו שם ואת שמו נתן יודע. וכך גם לגבי בעלי החיים השונים, חרקים למיניהם בעיקר. ובבית הספר, בנוסף לשליטה בעולם הסובב אותו הוא היה המומחה לעברית, כולל כתיב נכון ובמיוחד ניקוד. בהמשך בימי לימודיו הגבוהים יותר היה מומחה לעוד אינספור דברים קטנים כגדולים, ובעיקר היה חבר טוב ולא התנשא. כשחברת הילדים שלו עברה להתגורר ב"רכבת" והמטפלות היו אמורות לסדר את הילדים בחדרים, שלושה נערים בכל חדר, ביקשו מכל ילד לכתוב עם מי הוא רוצה לגור. כאשר בדקו את הפתקאות שהילדים כתבו התברר שלא היה פתק אחד ששמו של נתן לא הופיע בו, כל הבנים רצו לגור איתו. המטפלות החליטו, אם כך נתן יגור עם מי שהוא ביקש, וכך בפעם הראשונה מאז הגן קרה שנתן לא היה בחדר על תקן של "מכבה שרפות" אלא גר עם החברים שהיו במיוחד קרובים ללבו.

עוד בטרם עברו ל"רכבת" גידל נתן זחלי טוואי המשי, מעונה לעונה כמות הזחלים גדלה וראובן התקין לו מתחת למיטתו מעין מיטה תחתית מרשת שעליה גידל את הזחלים שלו, והמטפלות, כל הכבוד להן, מתוך הכרת החשיבות של תחביבי הילדים, הסכימו לסידור הזה...

נתן התקשה לקום בבוקר וכך כמעט תמיד הגיע לתפילה בריצה מבלי להציע את המיטה שלו. ואז, כשהגיע לחדר האוכל לארוחת הבוקר נשלח אחר כבוד להציע את המיטה, מה שאמר שהוא היה מחמיץ כמעט יום יום את ארוחת הבוקר, כדי להגיע בסופו של דבר בזמן לבית הספר. כשעמדתי על התופעה, החלטתי שבדרכי לעבודה, אכנס לחדרו ואם המיטה אינה מוצעת, אציע אותה, כאב לי הלב שילדי הרזה מאד יגיע לבית הספר על קיבה ריקה. לקחו לנתן ימים ספורים להבין מי מציע את מיטתו ואז... הצליח לקום בזמן גם לתפילה וגם לסדר קודם את המיטה.

ועדיין לא דיברנו על התכונות המגוונות של נתן שלנו, אותן אנו רואים בתוך הצאצאים שלנו, אין לנו ספק בכך שנתן השאיר אחריו מורשת, אם באישיותו, אם באווירה המשפחתית שהיה שותף לבנייתה ואם בתכונות התורשתיות שהיו טמונות בו ובשאר בני ביתנו, על כך אולי בפעם אחרת.

אמא כואבת ומתגעגעת - *אמא כואבת ומתגעגעת*

מה חדש ביצי הרק? (מתוך מכתב להורים)

*בתקופה האחרונה עסקנו בנהלי סגירת המערכת. התקיים דיון גם בהנהלת הגיל הרך וגם בהנהלת הקהילה... לגבי השנה לא חל כמעט שינוי משנים עברו, וההחלטות החדשות יחולו משנת הלימודים הבאה. **נושא נוסף שעסקנו בו ועדיין עוסקים בו, הוא ההתארגנות לקראת שנת הלימודים הבאה, מבחינת היקף הילדים הגדול שיהיו לנו, תודה לאל. גם נושא זה עלה לדיון הן בהנהלת הגיל הרך והן בהנהלת הקהילה, אך לא הגיע להכרעה עדיין מסיבות שונות. הנקודות שעולות לדיון הן – פתיחת בית נוסף, עם כל המשמעויות והעלויות הרבות- כן או לא, השארת ילדי חוץ – כן או לא, קבלת ילדים חדשים של משפחות שבאות לשכונה, אך ביתן לא נבנה עדיין והן מתכוונות לבוא לגור באזור – כן או לא, ועוד ועוד. מיד לאחר פסח הנושא יובא לדיון נוסף בהנהלת הגיל הרך ובהנהלת הקהילה, וכאשר יהיו החלטות סופיות בעניין, נעדכן כמובן.

המיגון הנוסף – יצא לדרך! לפני שבוע וחצי התקיימה ישיבה רבת משתתפים עם הקבלן, מהנדס המועצה, מהנדס הפרוייקט, נציג ממשד הביטחון ועוד, והם הציגו בפנינו את תהליך העבודה, משך הפרוייקט וכיו. כבר השבוע התחילו לעבוד על נרקיס (שעומד ריק כרגע), אחריו יעבדו על בית-תינוקות, בהמשך כלנית, ורקפת בסוף (בתקווה שיימצא מימון). העבודה על כל בית תיקח לדבריהם כחודשיים, (כך גם אמרו לפני תחילת המיגונים הקודמים, ולמעשה זה לקח 9 חודשים...), הפעם הבטיחו שזה אכן ייקח רק חודשיים), כאשר מסביב לכל בית תוקם גדר, כמו בנרקיס ויהיה עלינו כמובן לפנות את הבתים בשלב העבודה עליהם. מהלך העבודה הוא - הריסת כל קירות הגבס (שניבנו לפני שנים רבות בחזית האחורית, כסגירת מרפסות), בניית הקירות מחדש מלבנים, ובניית מעטפת חיצונית לקירות הנ"ל מפלטות עשויות פלדה. מובן לכולם שהבלגן הולך להיות שוב גדול... אולי לא כפי שהיה בעבר, אך בכל זאת – עבודת פועלים זרים (בני דודים...) בתוך שטחנו, לכלוך רב, הוצאת קבוצות הילדים לבית אחר (כאשר יסיימו לעבוד בנרקיס, כולם יעברו אליו), החזרת הקבוצות והציוד... יש הורים שמן הסתם נזכרים בגיוסים הרבים שנאלצנו לעשות ובבקשות העזרה הרבות... , תתכוננו - גם הפעם כנראה נזדקק לעזרתכם ונקווה שנענה ברצון ובהבנה. השתלמויות לצוות – לאחרונה יצאו מספר חברות צוות להשתלמויות טובות וחשובות. אחת מהן היתה בשבוע שעבר על חשיבות המשחק בגיל הרך, והשבוע יצאנו להשתלמות על תאומים. יום זה היה מיועד גם להורים, ואכן רוב הציבור שנכח באולם היו זוגות הורים לתאומים, אך אנו כצוות העובד במערכת שבורכה בששה זוגות תאומים, כן ירבו... , חשבנו לנכון, שחשוב שנשמע ונלמד גם מה ואיך נכון לעשות, ועוד יותר מה לא כדאי לעשות... . היה יום חשוב מאוד ומעניין!

חג הפסח מתקרב ובא. אנו מזכירים לכם שלמרות ש"שונא מתנות יחיה"... אנו מאד מאד אוהבים 'מתנות', לכן נשמח לקבל חפצים שיצאו מכלל שימוש וגם דברים גדולים לחצרות. את כל ה'מתנות' שאתם מביאים, השאירו במרפסות הבתים, ואנו נבדוק מה מתאים ולא יזה שימוש, (ואם יש חפצים גדולים, אפשר לתאם איתי ואדאג להעברתם).

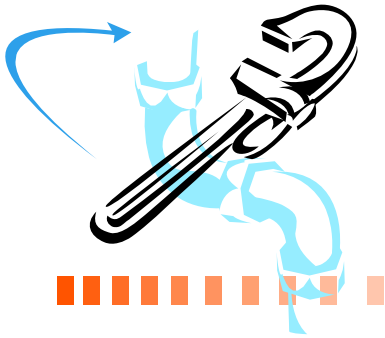
להזכירכם – חופשת פסח מתחילה... המשמעות היא שרוב ילדיהן של המטפלות שלנו בבית, והן נאלצות לקחת חופש יותר מהתמיד, כמו כן שתי הגננות יוצאות לחופשה, ויחסרו לנו הרבה מאוד כוחות עבודה... בעיקר ביום ראשון – ערב בדיקת חמץ, ולמחרתו – ערב ליל הסדר. כל מי שפנויה, או יודעת על בנותיה הגדולות שפנויות, נשמח מאוד לקבל את עזרתכן (כעבודה ממש, על כל המשתמע מכך). שתהיה לנו המשכה של השנה – רגועה וטובה בעי"ה, למרות ההכנות לחג, למרות מכות מצרים שעדיין פה... (הכינים), ולמרות הבלגן שמחכה לנו בבניית המיגונים.

צפרי wife!

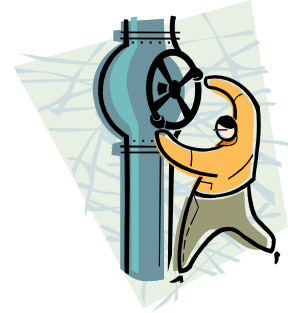

בעקבות סתימות חוזרות ונשנות במערכת הביוב:

מלחוק למאבן

לולי שנתן הקב"ה
 בינה באדם
 שהמציא את ה fresh ones
 לולי שנתן הקב"ה
 בינה
 בנו ובנשותינו בבנינו ובבנותינו
 לזרוק את ה fresh ones לאסלה
 לולי שהיו צינורות הביוב
 צרים מלהכיל
 כי אז היו השררבים
 סובלים מחוסר פרנסה
 וד"ל

אפי סימון קסט השקדתי.

לוח מודעות

מלח-טוב.....

ספרי-הרך 2 נולד!!!
 במתפרת קבוץ סעד.
 ההשקה תיערך ב"ה בראש חודש אייר.
 לסקרנים, ניתן לראות במתפרה.

מתבקשים מתנדבים
 לשמירה בערב ליל-הסדר
 לחצי שעה.
 הרשימה תלויה על לוח
 המודעות.
 תודה, יצקב פרידמן.

מתנת חג לכל קהילת סעד תחולק ב"שוק חגי"
 שיתקיים ביום ראשון, יג' בניסן.
 חא שמח, הנחלת הקהילה.

בחוהמפ"ס תהיה מרפאת השיניים
 סגורה בין התאריכים 28/3 – 7/4.
 במקרים דחופים ניתן לפנות
 למרפאת מכבי-דנט בנתיבות, או
 למרפאת השיניים בכפר-עזה.
 חא שמח, יצף.

יתושים ולבובים
 החלה עונת היתושים, והחלו ריסוסים נגד
 זבובים ויתושים.
 כל כלי מים עומדים (כלי קטן או גדול) הוא
 מוקד להטלת ביצי היתוש, לכן יש להמנע
 מהשארת כלים עם מים!
 מי שרואה שלולית מים - מתבקש לדווח.
 חא שמח, בנימין ס.

תהליך ממשל

מטע - מטע האבוקדו על זניו השונים נמצא בעיצומה של עונת הקטיף. לשמחת כולנו, אפשר לומר היום כי הוא שב לתנובה מלאה. לאחר שנה וחצי של טיפול ודמים שהשקיע הצוות בהשלכות הקשות של הקרה שפקדה אותנו לפני שנתיים, נגיע על פי הערכה לכ – 300 טון פרי משווק. נראה כי נוכל לחצות את רף ההכנסות של מיליון שח' וכן יתאפשר לנו רווח צנוע. חזרנו לתוצאות של עונת 2007. אנו צופים כי בשנה הבאה, ובהדרגה במהלך שלוש- ארבע השנים הקרובות, כאשר הנטיעות הצעירות יצטרפו אל החלקות הבוגרות ומעל 500 דונם אבוקדו יניבו, נראה ברכה גדולה ממטענו זה.

פרדס – עונת הקטיף מאחורינו (לבד כמובן מהלימון). אנו נמצאים בגמר הכנת החלקות לנטיעות האביב. מסתמן כי השילוב של היבול והמחירים יאפשר לנו לקבל את התוצאות להן ציפינו מהפרדס (על אף מיעוט הדונמים המניבים השנה עקב העקירות שביצענו). הריח המשכר של פריחת עץ ההדר הוא אחד מנפלאות בואו של האביב אלינו.

פופלי – הצוות בענף ממשיך ומשפר את הביצועים והתוצאות. אורן צ. טוען כי הדרישה לפופקורן בארץ ממשיכה לצמוח (חלק מצמיחה זו נובע אולי כתוצאה מהקמת מרכזי קניות ענקיים ואולמות סרטים רבים כחלק מן הפרוייקטים הנ"ל) וחלקנו בנתח השוק גדל בהתאם. עקב העלייה בביקושים, אנו נמצאים היום במחסור בתוצרת. יש הטוענים כי אלו "צרות של עשירים", אך אנו מאמינים כי יש לעשות מאמץ גדול ולא לאכזב לקוחות, אנו מחפשים פתרונות למצב. הבעיה עלולה אף להחריף בהמשך. גידול הפופקורן דורש מנת מים גדולה מאוד יחסית, ולא רק שמשאב זה במחסור, הוא גם גורם לעליית מחיר הגרעינים וקשה יותר ויותר למצוא מגדלים אמינים וטובים במחירי גרעינים כלכליים. עם כל זאת אנו מאמינים כי יש לנו יתרונות יחסיים על חלק ממתחרינו ונוכל להמשיך לצמוח ולשפר את הביצועים.

לול רביה – המצב לא פשוט כלל ועיקר. אמנם בלול הרבייה אנו מגיעים לתוצאות מקצועיות מעולות באחוזי הבקיעה, 87% ומעלה – על פי אשר תוצאה שטרם נרשמה עד כה בלול סעד לדורותיו (אשר ע. קירב את פיו לאוזני ולחש לי את הדבר הבא: בני א. עשה "למשוכנות" הפתעה – יום אחד, ללא כל התראה, הוא העביר והחליף את התרנגולים בין הלולים. השמחה הייתה רבה, החגיגה הייתה גדולה ובאה לביטוי באחוזי פריון ובקיעה גבוהים במיוחד- **חברים, זהו סיפור אמיתי, לא צחוק, תבררו בעצמכם**). מאידך, אין אנו מגיעים להטלה גבוהה ולמספר ביצים מספק עקב בעיות שונות, מחלות ושאר מרעין בישין.

פטם – גם פה אין השמחה מלאה. אמנם התוצאות העסקיות בהחלט בסדר, אך כל העת יש לנו מאבקים על קבלת מועדי מדגרים המתאימים לנו, כך שנוכל להמשיך ולהשביח את הביצועים. המאבקים מתחדדים וגורמים אי שקט ביחסים עם מועצת הלול ועסקניה. נקווה לטוב.

סעד – אסף – כחלק מתוכנית העבודה לשנת 2010, אנו עומדים להקים חממה נוספת של כ – 7 דונם ולהגדיל את שטח הגידול של זרעי מכלוא לחברת הזרע. אנו מודעים לדרישת העובדים הגבוהה של הגידול ופועלים למלא את החסר. לאחר שסיימנו את הליך "איחוד תיקים" במשרד הפנים (תהליך בדיקה ארוך ומתיש של עמידה בדרישות המשרד ומחלקת ההגירה) הסכימו הם כי עומדת לרשותנו מכסת לא מנוצלת של 17 עובדים נוספים (לחממה, לא לסעד). אנו מקווים כי במהרה נשלים את החסר ונוכל לעמוד במשימות וביעדים אותם הצבנו. עסקינו בחו"ל עם השותפים מתקדמים יפה ובהתאם לתוכניות. נקווה כי כך ימשיכו הדברים ונוכל לראות ברכה רבה בעמלנו.

"שְׁמוֹר, אֶת-חֲדָשׁ הָאָבִיב, וְעֲשֵׂיתָ פֶּסַח, לִיהוָה אֱלֹהֶיךָ: כִּי בְחֲדָשׁ הָאָבִיב, הוֹצֵאתָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ מֵמִצְרָיִם—לְיָלֵה" דברים, פרק טז, א'

חנה ח.

חלום